

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4638/2019
20.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Вујовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Драгићевић, адвокат из ..., ради издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 303/19 од 29.05.2019. године, на седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 303/19 од 29.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 416/18 од 25.02.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ, оба из ..., плаћа месечно износ од по 40.000,00 динара за свако дете, укупно 80.000,00 динара сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, почев од 15.06.2016. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или се ова обавеза не измени другом судском одлуком, исплатама на текући рачун законској заступници малолетне деце - туженој ББ из ..., с тим да ће доспеле, а неисплаћене износе платити одједном. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене у делу разлике између досуђених 80.000,00 динара до тражених 2.000 евра, укупно за оба детета месечно, као и за период до досуђеног 15.06.2016. године, а од траженог 01.09.2015. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене којим је тражила да се обавезе тужени да на име издржавања тужене плаћа месечни износ од 1.000 евра, почев од 02.02.2016. године, па убудуће, на руке или рачун тужене, сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, с тим да доспеле, а неисплаћене износе плати одједном. Ставом четвртим изреке, одређена је привремена мера и обавезан тужилац да на име доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ, плаћа месечно износ од по 40.000,00 динара за свако дете, укупно 80.000,00 динара, почев од 25.02.2019. године, као дана доношења ове мере, па убудуће сваког 01. до 05. у месецу за текући месец, исплатама на текући рачун законске заступнице малолетне деце-туженој. Ставом петим изреке, одлучено је да одређена привремена мера траје до правноснажног окончања овог поступка, а евентуално изјављена жалба не одлаже њено извршење. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 303/19 од 29.05.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетних ВВ и ГГ, плаћа месечно износ од по 30.000,00 динара за свако дете, укупно 60.000,00 динара, почев од 15.06.2016. године па убудуће и у делу става четвртог изреке којим је одређена привремена мера и обавезан тужилац да на име свог доприноса за издржавање малолетне деце плаћа месечно износ од по 30.000,00 динара за свако дете, укупно 60.000,00 динара почев од 25.02.2019. године до правноснажности и у том делу жалба тужиоца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужене у делу разлике између досуђених 30.000,00 динара, до тражених 40.000,00 динара на име месечног издржавања за свако дете почев од 15.06.2016. године па убудуће, као и у преосталом делу става четвртог изреке којим је одређена привремена мера, у делу разлике између досуђених 30.000,00 динара до тражених 40.000,00 динара на име месечног издржавања за свако дете почев од 25.02.2019. године до правноснажности пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, парничне странке из брака који је правноснажно разведен имају два сина, ГГ који има ... година и уписао је ... годину гимназије и ВВ који има ... година и иде у ... разред основне школе, који су поверени мајци на самостално вршење родитељског права и уређен је модел одржавања односа са оцем. Потребне малолетног ГГ и ВВ за храну, одећу и обућу месечно утврђене су у висини од по 500 евра за свако дете, с тим што је ГГ потребно још око 1.200,00 динара месечно за лекове и 200,00 динара дневно за џепарац, а малолетном ВВ за књиге 15.000,00 динара годишње и 1.000,00 динара за школски прибор месечно, за екскурзију 200 евра као и за џепарац 200,00 динара дневно. Тужена је незапослена, оснивач је и заступник „ДД“ ДОО и има приходе од издавања локала на Живи са децом у стану површине од 149 м² које је њено власништво. Њене потребе су утврђене у месечном износу од 800 евра које се односе на храну, одећу, обућу и режије, а у издржавању јој помажу родитељи који су пензионери и имају примања од 20.000,00 односно 30.000,00 динара. Има здравствене проблеме и за лекове јој је месечно потребно око 3.000,00 динара. Тужилац је директор Привредног друштва „ЂЂ“ ДОО ..., нема прихода, али учествује у добити предузећа и издаје већи број

локала у ... од којих приходује значајна финансијска средства. Засновао је нову брачну заједницу и са новом супругом има двоје деце, малолетну ЕЕ рођену ... године, чије су месечне потребе око 18.000,00 динара и малолетну ЖЖ рођену ... године, чије су месечне потребе око 8.000,00 динара. Тужилац живи у изнајмљеном стану за који плаћа закупнину од 200 евра месечно са садашњом супругом која је адвокат и која му помаже у издржавању заједничке деце. Током поступка није пружио доказе који би указивали да је редовно доприносио издржавању малолетних ГГ и ВВ, а повремена куповина гардеробе не може се сматрати издржавањем већ повременим поклонима који се не урачунавају у допринос издржавања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је обавезао тужиоца да доприноси издржавању малолетне деце износом од по 40.000,00 динара за свако дете почев од дана подношења тужбе па убудуће имајући у виду све околности конкретног случаја уз позив на одредбе члана 154, 160. до 162. Породичног закона, и одредио привремену меру јер је нашао да су испуњени законски услови за њено одређивање.

Другостепени суд је закључио да је на правилно утврђено стање првостепени суд погрешно применио материјално право и то одредбе члана 160. и 162. Породичног закона приликом утврђивања висине месечног износа издржавања за малолетну децу (као и висине месечног износа издржавања одређеног привременом мером). Нашао је да ће, с обзиром на критеријуме прописане за утврђивање висине износа издржавања, износом од по 30.000,00 динара месечно за свако дете бити задовољене потребе малолетне деце, имајући у виду утврђене потребе малолетне деце, као и породичне прилике и финансијске могућности тужиоца и мајке деце, и допринос мајке кроз свакодневно старање о деци.

Врховни касациони суд налази да је правилно другостепени суд применио материјално право при одлучивању о висини новчане обавезе тужиоца у издржавању малолетне деце, која се ревизијом оспорава.

Сагласно члану 67. и 68. став 1. и 2. Породичног закона („Службени гласник РС“, бр.18/05, 72/11 и 6/15), право и дужност родитеља је да се старају о деци, док према члану 73. и 160. став 1. Закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Према одредби члана 160. став 1. Породичног закона, висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања, и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна и о минималној суми издржавања, дефинисаној одредбом члана 160. став 4. истог закона. Потребне повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (члан 160. став 2.), док могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (члан 160. став 3.). Према члану 162. став 3. истог закона, ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања.

По оцени Врховног касационог суда, супротно ревизијским наводима, нижестепени судови су правилном применом критеријума из цитираног члана 160. Породичног закона, адекватно утврдили месечне потребе малолетне деце странака. Сходно томе, другостепени суд је правилно одредио висину обавезе тужиоца да доприноси издржавању малолетних синова у досуђеном износу од по 30.000,00 динара месечно за свако дете, у складу са утврђеним реалним могућностима тужиоца. Досуђени износ, уз допринос мајке, како у новцу, тако и кроз рад, бригу и старање које свакодневно улаже, неопходан је за издржавање заједничке малолетне деце парничних странака, којим ће се омогућити најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ-дужник издржавања, овде тужилац. Наводи ревизије тужиоца којима се указује да је одређени новчани износ превисоко одмерен, односно да не одговара укупним потребама, као ни осталим околностима које се пре свега тичу могућности тужиоца, као дужника издржавања, су неосновани. Имајући у виду имовинске прилике тужиоца, његов животни стандард и остале утврђене чињенице, као и да његова супруга такође доприноси издржавању заједничке деце, Врховни касациони суд налази да је тужилац у могућности да доприноси издржавању малолетних синова са досуђеним износом, који неће угрозити његову егзистенцију и егзистенцију лица према којима има законску обавезу издржавања.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић